

دوشنبه 25 مرداد 1395-12 ذی القعدة 1437-15 آگوست 2016

زمینه‌های کودتای 28 مرداد 1332 که از ماه‌ها قبل ایجاد شده بود، باعث گردید که شاه نگران حضور خود در ایران باشد و می‌خواست هنگام کودتا علیه دکتر مصدق در کشور نباشد.

اهل، فاء، "محمد، ضا بمله،" چند، ۱۵، یش، از، که‌دتا، آمیکاب، 28 مداد (1332 ش،)
زمینه‌های کودتای 28 مرداد 1332 که از ماه‌ها قبل ایجاد شده بود، باعث گردید که شاه نگران حضور خود در ایران باشد و می‌خواست هنگام کودتا علیه دکتر مصدق در کشور نباشد. در همین ایام توافق انگلستان و آمریکا برای ساقط کردن حکومت مصدق که قبلاً طرح ریزی شده بود به مرحله اجرا درآمد. شاه در 22 مرداد حکم عزل مصدق و نخست وزیری سرلشکر زاهدی را صادر نمود و خود پس از صدور فرمان، به رامسر عزیمت کرد. در ساعت 2 بامداد فرمانده گارد شاهنشاهی فرمان را به مصدق ابلاغ کرد ولی وی هنگام خروج از منزل بازداشت شد و رادیو تهران این اقدام را کودتا خواند. در این هنگام شاه و همسرش با یک هواپیما از طریق عراق از ایران خارج شده و به ایتالیا رفت. روزهای 25 تا 27 مرداد، در سراسر ایران اجتماعات بزرگی تشکیل شد و از دولت لغو نظام سلطنتی درخواست گردید. تمام این حوادث به نفع دکتر مصدق پیش می‌رفت تا اینکه طبق نقشه قبلی، اوضاع از بامداد 28 مرداد تغییر کرد و کودتا شکل گرفت. شاه نیز پس از دریافت خبر سقوط مصدق، در 31 مرداد همان سال به ایران بازگشت.

انتخاب دوباره حضرت آیت الله "سیدعلی خامنه‌ای" به ریاست جمهوری ایران (1364 ش) پس از شهادت شهید رجایی و شهید باهنر در 8 شهریور 1360، به پیشنهاد تعدادی از اعضای مرکزی حزب جمهوری اسلامی و اجازه حضرت امام، آیت الله خامنه‌ای از طرف روحانیت و سایر نهادهای انقلابی نامزد ریاست جمهوری گردید و با رای عظیم و بی‌نظیر مردم، به عنوان سومین رئیس جمهوری اسلامی ایران انتخاب شدند. همچنین ایشان در 25 مرداد 1364 و برای دومین بار به دلیل لیاقت و کاردانی، به دستور حضرت امام، کاندیدای ریاست جمهوری شد و با رای قاطع مردم به این پست برگزیده شدند. مقام معظم رهبری در طول ریاست جمهوری خویش به کشورهای چون سوریه، لیبی، پاکستان، هند، چین، الجزایر، زیمبابوه، رومانی، کره شمالی و آمریکا (برای ایراد نطق تاریخی خویش در اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل متحد) سفر کرده و پیام‌رسان انقلاب اسلامی بودند. در نهایت حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در سال آخر ریاست جمهوری، پس از ارتحال حضرت امام خمینی، از طرف مجلس خبرگان رهبری، به رهبری نظام اسلامی انتخاب شدند و تا امروز با عزت و قوت، هدایت جامعه اسلامی را برعهده دارند.

انتخاب پروفیسور "حمید مولانا" به ریاست انجمن بین المللی تحقیقات ارتباط جمعی (1371 ش) حمید مولانا در رشته ارتباطات تنها ایرانی با بالاترین درجه آکادمیک این رشته است و سال‌هاست در رسانه‌ها و اخبار حوزه ارتباطات، او را با پیشوند و پسوند پروفیسور معرفی می‌کنند. حمید مولانا این اعتبار آکادمیک را در عمل نیز به دست آورده و نظر جمعی، تأیید قابلیت‌ها و دیدگاه‌های نوین او در رشته ارتباطات بوده است. نمونه این به رسمیت شناسی و تأیید جمعی را از مجموعه بزرگداشت‌ها و مراسم تقدیر و پاسداشت او می‌توان دید و دریافت کرد.

تولد "ناپلئون بُناپارت" پادشاه کشورگشای فرانسه (1769م) ناپلئون بُناپارت، امپراتور نام‌آور فرانسه در پانزدهم اوت 1769م در جزیره گُرس در جنوب ایتالیا واقع در دریای مدیترانه به دنیا آمد. وی در کودکی راهی فرانسه شد و پس از ورود به مدرسه نظام، در خدمت حکومت هیأت مدیره انقلاب کبیر فرانسه درآمد. ناپلئون در جریان سرکوبی قیام اکتبر سال 1795م پاریس به قدری به سردمداران حکومت خوش خدمتی کرد که به فرماندهی نیروهای فرانسه در ایتالیا منصوب گردید. وی در سال‌های بعد با پیروزی‌های پیاپی در برابر دشمنان رژیم جدید و توسعه قلمرو حکومت فرانسه، محبوبیت زیادی در میان مردم فرانسه به دست آورد که این امر زمینه‌ساز به دست گرفتن مقام کنسول اولی فرانسه توسط بُناپارت را فراهم نمود. در این دوران، ناپلئون هم‌زمان با فتوحات نظامی خود، قانون اساسی جدیدی برای فرانسه تدوین کرد و حقوق مدنی و مقررات قضایی را که تأمین آزادی‌های اساسی را تضمین می‌کرد، به اجرا گذاشت. با انجام این اصلاحات، ناپلئون می‌توانست خود را وارث و دنبال‌کننده هدف‌های انقلاب فرانسه و یا به قول طرفدارانش، ناجی انقلاب بخواند. ولی واقعیت امر این است که وی از همان روز اول، در فکر به دست گرفتن قدرت مطلقه بود. او پس از چندی خود را کنسول مادام‌العمر فرانسه خواند و در سال 1804م تصمیم گرفت تا در قالب عنوان امپراتور فرانسه، رژیم سلطنتی موروثی را به فرانسه بازگرداند. از این رو در دوم دسامبر آن سال تاج‌گذاری کرد و دوران ده ساله امپراتوری خود را با فتوحات پی‌درپی و گسترش قلمرو امپراتوری خود در سراسر اروپا آغاز نمود. اما حمله ناپلئون به روسیه در سال 1812م پایان این فتوحات بود. با شکست او در این لشکرکشی، برخی کشورهای اروپایی از جمله انگلستان، روسیه، پروس، اتریش و سوئد که از قدرت گرفتن روزافزون ناپلئون واهمه داشتند، با تشکیل اتحادی علیه وی، امپراتوری ناپلئون را به

اضمحلال كشانده و او را در بيستم آوريل 1814م به جزيره اَلْبُ در درياي مديترانه تبعيد كردند. با اين حال ده ماه بعد، ناپلئون بار ديگر با تدارك مقدماتي به فرانسه بازگشت و حكومت را در دست گرفت. ولي حكومت دوم ناپلئون نيز بيش از يك صد روز به طول نينجاميد و اتحاد جديدي عليه او به سرعت ايجاد گرديد. با شكست دوباره بُناپارت از نيروهاي انگليس، پروس و بلژيك در نبرد واترلو، زندگي سياسي وي نيز پايان يافت و اين بار به جزيره دور افتاده سِنت_هِلن در اقيانوس اطلس تبعيد شد. ناپلئون بُناپارت از سال 1815 تا 1821م به مدت شش سال در اين جزيره به سر برد تا اينكه در پنجم مه 1821م در 52 سالگي درگذشت.